

dels ved en aarlig Præmie af de invalideforsikrede, dels ved, at de ulykkesforsikringspligtige Arbejdsgivere svarer et Beløb pr. Helaarsarbejder af samme Størrelse som denne Forsikringspræmie, medens Stat og Kommune hver udreder Halvdelen af Resten. Invalidrenten er fastsat til 800 Kr. aarlig; endvidere ydes forskellige Helbredelsesforanstaltninger.

Til Ændringerne i Sygekasseloven er knyttet den Bestemmelse, at de kronisk syge, der kan optages i Sygekasserne, skal være arbejdsføre, og ved Begrebet arbejdsføre forstaar man, at de blot i nogen Grad skal have Evne til at kunne gøre et Arbejde for sig selv eller for andre. De ikke-arbejdsføre Personer maa anses for at være Invalidler, og de vil derfor, saafremt de har ladet sig invalideforsikre, kunne blive hjulpet gennem denne Forsikring. De uarbejdsføre Personer, som ikke er invalideforsikrede, hjælpes gennem den foreslaaede Ændring til Fattiglovens § 63. Denne Bestemmelse vil for det første hjælpe dem, som fra Barndommen af, det vil sige fra før det 15de Aar, er Invalidler, og som altsaa af den Grund er afskaarne fra at komme i Sygekasserne og derigennem blive invalideforsikret. Den vil endvidere virke som en Overgangsbestemmelse, idet den vil komme alle de nuværende voksne Invalidler til gode. Endelig vil Bestemmelsen betyde en Mildhed mod dem, som unnlader at syge- og invalideforsikre sig, saaledes at alt Haab ikke lades ude, men der er dog truffet en Bestemmelse om, at de i 3 Aar skal kunne klare sig selv. Det er nødvendigt for hele Systemets Skyld, at man faar vakt en alvorlig Følelse af, at det gælder om at forsikre sig, at gaa ind i en Sygekasse og derigennem faa Del i alle de Goder, der her er Tale om. De tre Lovforslag tilsammen vil praktisk talt sikkert give udtømmende Regler paa dette Omraade. Hermed er ikke ment, at man ikke skulde kunne konstruere et eller andet Eksempel, som ikke kunde komme ind under disse Bestemmelser, men der vil saa kunne hjælpes paa anden Maade i saadanne ganske specielle Tilfælde.

Jeg skal derefter i al Korthed gøre et Par Bemærkninger om de enkelte Lovforslag. Med Hensyn til Invalideforsikringslovforslaget skal jeg bemærke for det første, som jeg har fremhævet, at ethvert ubemidlet Sygekassemedlem er invalideforsikret. Præmien er sat til 4 Kr. 80 Øre aarlig, men hvis vedkommende overgaar til Sygekasseafdelingen for bemidlede eller til en statskontrolleret Sygeforening, kan han fortsætte

Invalideforsikringen mod at erlægge en Præmie af 14 Kr. 40 Øre aarlig. Invalidrenten udgør, som jeg før sagde, 800 Kr. og løber til det 62de Aar. Pensioner og Erstatninger efter Ulykkesforsikringsloven, sønderjydske Invalidrenter o. s. v. maa naturligvis fradrages i Beløbet. Som Bærer af Forsikringen oprettes en Invalideforsikringsfond, og til at afgøre, hvorvidt Invaliditet foreligger, nedsættes en Invalideforsikringsret. For de økonomiske følger af dette Lovforslag er der gjort udførligt Rede i Bemærkningerne, og jeg skal her kun sige, at for Statens og Kommunernes Vedkommende vil det vise sig, at Beløbet ret hurtigt vil stige til 2,6 Mill. Kr. aarlig og derefter i Løbet af nogen Tid stige yderligere til 5,2 Mill. Kr. aarlig. De invalideforsikrede er pligtige at underkaste sig Helbredelsesforanstaltninger, og saafremt Rentenyreren ikke kan vedblive at være Sygekassemedlem, skal Understøttelsen, som af det offentlige ydes ham til Kur og Pleje, ikke have Fattighjælps Virkning.

Det her foreliggende Lovforslag om Invalideforsikring adskiller sig fra det Lovforslag, der forelaa i Fjor, derved, at man her bygger paa Forsikringsgrundlaget, og dette medfører, at man kommer bort fra skønmæssige Ydelser ved Siden af den faste Rente, og ligeledes, hvad der er naturligt, at der oprettes en særlig Fond, hvor de forskellige Forsikringsbeløb, her er Tale om, samles.

Med Hensyn til Sygekasselovforslaget skal jeg først bemærke, at den Frist, indenfor hvilken Rigsdagens Udvalg skal træde sammen for at forhandle med Ministeriet om Fastsættelse af Sygekassemedlemmernes Indtægts- og Formueforhold, er forkortet til 3 Aar. Den har tidligere været 5 Aar, men vi har for nylig haft et Møde, hvor de her foreslaaede Bestemmelser blev drøftet, og da jeg der berørte dette Spørgsmaal, fik jeg det Indtryk, at man fra alle Sider fandt det rimeligt at forkorte Fristen til 3 Aar.

Ifølge § 3 kan Personer, som paa Grund af kronisk Sygdom ikke kan anses for arbejdsføre, ikke optages i en anerkendt Sygekasse.

I § 6 foreslaas Ændringer i de gældende Bestemmelser om Statstilskud, og de vigtigste af disse er: Staten skal fremtidig i Stedet for 2 Kr. yde 3 Kr. aarlig for hvert ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, der ydes Statstilskud til Kassens Medicinudgifter, Grænsen for Statens Tilskud i Forhold til de af Kasserne udrede Dagpenge bortfalder, og endelig skal Sygekasserne af det offentlige have refunderet fuldt ud den